

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

Môj život
(Beletrizovaný životopis)

Meno a priezvisko: Barbora Lehetová

Trieda: I. A

Školský rok: 2022/2023

Koncept

Koncept

V roku 2006 sa na Slovensku narodilo 54 122 detí. Medzi nimi dvojčiaty Matúš a Barbora Lohovci. Narodili sa starostlivému manželstvom páru chorvátsky a vojaka. Mama stále svedčí, že z toho dvojice vzlietu ichoví deti a susede podľa našich školských výsledkov, je na tom hrozoť praveď.

Upevniť sme v istom bytke sa obzreji Lohovci ~~v Bratislave~~. Za mím, boli ichisto a nedávno kniežica. Najmilšie spomienky z detstva, sa ma viaču práve s týmito miestami. Vyprávajú o kníh, čítanie rozprávok pred spaním, hranie sa na ihrisku. V dole nebola prelietka, na ktorú som sa nevyzvolabala, každý chodník som sa detstvy trojholke pútle aspoň desiatkrát. Keď sa mi narodil mladší brat, obhla som s mím všetko ešte raz.

Kada spomínam aj na čas strávený ^{na dvore} ~~na dome~~ starých rodičov. ^{Plav} ~~Plav~~ Byvali v Hlavej Lohovci, ~~matka sa hodo tam sťahť začala~~ ako v Bratislave a nakonáhle nasťahto, mím mali obolo domu plno suchých miených anjelov, dokonca aj iglu. I bratani a bratranecani sme sa o nestihli stavit suchu na budách a topánkach, mím nás išlyplai ruky babky a dedka takali dnu sa robicet, vypit čaj ^{alebo} sajst si nie sladki.

Keď sme podnisti, rodičia nás začali prihlasovať na rôzne kniežky. No ani plávanie, hračke či kreslenie mi neprizastli k srdcu. Prvý ipost pre mňa, sa objavil na Hlavnej ulici, kde som prvýkrát ako strovočina, videla vystúpenie marionetiek. Tstala som iplne oia reai nádhernými kresťanami a neuvěřiteľným ^{prácou rúk} ~~prácou rúk~~ mladých dievčiat a paličkami. Tstali ruky nestor mi na deť vesali prví

medailu z Majakovskijev Hlavná mažorského športu. A keďže, po ôsmich rokoch, mi sa ~~teda~~ v jeho na následne vší slabá medaila z Majakovskijev sveta.

Učebná

Tak ako väčšina detí, navštevovala som materšiu školu. Keďže ~~to~~ ako „príjemný sen.“ Mamičky boli veľmi milé a mami som si veľmi nájde kamarátok. Veľmi som tam chodievala s úsmievom na perách. Keďže ~~to~~ chvilu som sa z toho musela zobudiť. Mamičky čas nadviazať do základnej školy. A keď som sa objavila nového sociálneho, mami bol celý čas pri mne a pomáhal mi. Mamičky sme vzmenili sa učiteľke a písali pohľadnice a ani sme sa nenaradali, prvý stupeň sme mali úspešne sa rešou. Samozrejme svoju zásluhu na tom mala aj táto učiteľka. Mamičky ma naučili bežne písať, ako písať a počítat, ale naučila ma skôr si sa svojim materom, hľadať a počítat sa z vlastných chybov a rešpektovať ostatných ľudí ako seba. Preto dobežal súbri medzi najlepšie osoby, ale posádou.

Prvý stupeň bol o to ľahší, že sme museli vykonať kalkulácie, domnily, periodické systémy prečo a vylebnové body. Vďaka tomu sme sa veľmi dostali do športovej triedy so samostatnou na vylebnové. Do zverchu nám pribudli tri hodiny športovej prípravy na nadvie.

Prírodný príbeh študentských rokov bol presunúť časom. Keďže začala som vykonávať počítat, sledovať a prihlasovať údaje do aplikácie Teams.

Keďže ~~to~~ osobe rovnako nás učiteľka strážila vykonávať štruktúru štruktúry štud. Keďže som sa. Do príležitosti som tiež podrobne napísala Gymnázium Jána Adama Rymana a Gymnázium Kráľovstva. Celá moja príprava na Testovanie 9 a prijímacie konania sa niesla v duchu „musia každý napísať dobre, aby ma prijali na Rymanského gymnázium.“ A podarilo sa? Jedna chyba z Testovania a ôsmy vypracovanie, mi zaviedli vstupenku na vysnovení štola.

Študentskom
V roku 2022/23 prijali deväťdesiat nadvie prechov na Gymnázium Jána Adama
z toho tridsiatich zaradili do I. A triedy. Dvadsaťdeväť ~~z nich~~
~~čítan~~ ~~počas~~ pohračkovo do druhého pohroku. Medzi nimi dvojičky
mami a Barbora Lehelová.

Čistopis

V roku 2006 sa na Slovensku narodilo 54 122 detí. Medzi nimi dvojčičky Matúš a Barbora Lehetovci. Narodili sa šťastnému manželskému páru ekonómky a vojaka. Mamka stále žartuje, že z takej dvojice vzídu šikovné deti, a súdiac podľa našich školských výsledkov, je na tom kúsok pravdy.

Vyrastali sme v útulnom byte na okraji Sekčova. Za ním bolo ihrisko a neďaleko knižnica. Najmilšie spomienky z detstva, sa mi viažu práve s týmito miestami. Vypožičiavanie kníh, čítanie rozprávok pred spaním, hranie sa na ihrisku. V okolí nebola preliezka, na ktorú by som sa nevyškriabala, každý chodník som na detskej trojkolke prešla aspoň desaťkrát. Keď sa mi narodil mladší brat, obehla som s ním všetko ešte raz.

Rada spomínam aj na čas strávený na dvore u starých rodičov. Hlavne v zime. Bývajú v Starej Ľubovni, a akonáhle nasnežilo, už mali okolo domu plno snehuliakov, snežných anjelov, dokonca aj iglu. S bratmi a bratrancami sme sa ani nestihli zbaviť snehu na bundách a topánkach, už nás láskyplné ruky babky a dedka ťahali dnu sa zohriať, napiť čaju alebo si zajesť niečo sladké.

Keď sme podrástli, rodičia nás začali prihlasovať na rôzne krúžky. No ani plávanie, karate, či kreslenie mi neprirástli k srdcu. Pravý šport pre mňa, sa objavil na Hlavnej ulici, kde som prvýkrát, ako štvorročná, uvidela vystúpenie mažoretiek. Ostala som úplne očarená nádhernými kostýmami a neuveriteľnou prácou rúk mladých dievčat s paličkami. O štyri roky neskôr mi na krk vešali prvú medailu z Majstrovstiev Slovenska mažoretkového športu. A teraz, po ôsmich rokoch, mi v izbe na nástenke visí zlatá medaila z Majstrovstiev sveta.

Tak ako väčšina detí, navštevovala som materskú školu. Škôlka bola ako „príjemný sen.“ Učiteľky boli veľmi zlaté a našla som si veľa nových kamarátok. Vždy som tam chodievala s úsmevom na perách. No o chvíľu som sa z neho musela zobudiť. Nadišiel čas nástupu do základnej školy. Aj keď som sa obávala nového začiatku, Matúš bol celý čas pri mne a pomáhal mi. Hračky sme vymenili za učebnice a písacie potreby, a ani sme sa nenazdali, prvý stupeň sme mali úspešne za sebou. Samozrejme, svoju zásluhu na tom mala aj triedna učiteľka. Nielenže ma naučila bežné základy, ako písanie a počítanie, ale ukázala mi, aké dôležité je stáť si za svojím názorom, hľadať a poučiť sa z vlastných chýb a rešpektovať ľudí naokolo. Preto doteraz patrí medzi najlepšie osoby, aké poznám.

Druhý stupeň bol o to ťažší, že sme museli vyťahovať kalkulačky, slovníky, periodické sústavy prvkov a volejbalové lopty. S bratom sme sa totižto dostali do športovej triedy so zameraním na volejbal, a tak nám do rozvrhu pribudli tri hodiny športovej prípravy navyše.

Prirodzený priebeh školských rokov bol však prerušený Covidom- 19. Začala som vyťahovať počítač, slúchadlá a prihlasovacie údaje do aplikácie Teams.

Na konci ôsmeho ročníka nás učitelia strašili výberom stredných škôl. Nezľakla som sa. Do prihlášky som bez pochybností napísala Gymnázium Jána Adama Raymana a Gymnázium Konštantínova. Celá moja príprava na Testovanie 9 a prijímacie konania sa niesla v duchu „musím testy napísať dobre, aby ma prijali na Raymanovo gymnázium.“ A podarilo sa! Jedna chyba z Testovania a čisté vysvedčenia mi zaručili vstupenku na vysnívanú školu. Potom som len čakala, či ma Matúš bude nasledovať.

V školskom roku 2022/23 prijali deväťdesiat nových prvákov na Gymnázium Jána Adama Raymana, z toho tridsiatich zaradili do I. A triedy. Dvadsaťdeväť z nich pokračovalo do druhého polroka. Medzi nimi dvojčiky Matúš a Barbora Lehetovci.